

«مأمنی برای همگان»:

بزرگداشت شصتمین سالگرد تاسیس معبد بهائی در آلمان

۴ مرداد ۱۴۰۳

لانگن‌هاین، آلمان — بازدیدکنندگانی از سراسر اروپا در مسیر حرکت به سمت معبد بهائی لانگن‌هاین مکتی کردند و مجذوب کلماتی شدند که ذهن و قلبشان را به آرامش درونی رساند: «این خانه مأمنی برای عمیق‌ترین افکار در مورد واقعیت معنوی و سوالات بنیادین زندگی است.» با ورود به داخل معبد، آن‌ها در فضایی مملو از آرامش و احترام غوطه‌ور شدند. نور از میان ۵۴۰ قطعه شیشه‌ای در گنبد به داخل می‌تابید و فضا را روشن می‌کرد. بیرون در محوطه معبد، جشنی پر شور برپا بود که در آن وحدت و صلح به تجربه‌ای ملموس تبدیل شده بود.

این مکان مقدس طی چهار روز پذیرای حدود ۴۰۰۰ نفر بود؛ از جمله مقامات دولتی، نمایندگان جامعه مدنی، افرادی از تمامی ادیان و بی‌دینان و خانواده‌ها و ساکنان جوامع اطراف که برای جشن گرفتن شصتمین سالگرد معبد آمده بودند. کریستین هاینز (Christian Heinz)، وزیر دادگستری ایالت هسن (Hessen) از جمله سخنرانان این مراسم بود که در مورد اهمیت معبد صحبت کرد. او تأکید کرد معبد، که در محیط آرام هوفهایم-لانگن‌هاین بنا شده، در زمانی که بیشترین نیاز به آن وجود داشت، به عنوان نمادی از امید ظاهر شد؛ یعنی درست پس از جنگ جهانی دوم، زمانی که قاره اروپا در حال بهبود از آشفتگی‌ها و خسارت‌های عمیق بود.

آقای هاینز گفت: «آنچه به ذهن متبادر می‌شود این است که معبد بر اساس این باور بنا شده که صلح میان مردم تنها در جامعه‌ای فراگیر می‌تواند وجود داشته باشد؛ جایی که در آن همه بتوانند طبق خواست خود مشارکت و کمک کنند.

این مکان به روی همه مردم فارغ از اعتقادات مذهبی یا اصل و نسب آن‌ها باز است - مأمنی برای همگان.» او خاطرنشان کرد که این همه‌شمول بودن دقیقاً در نقطه مقابل گرایش‌های انحصارطلبانه‌ای است که امروزه در جامعه دیده می‌شود.

هانس مارتین نولتنیوس (Hans Martin Noltenius)، منشی محفل روحانی ملی بهائیان آلمان، گفت که این معبد «نمادی از وحدت بشریت، اصل راهنمای آئین بهائی، است که با ۹ ورودی رو به تمام جهات، از مردم با هر پیشینه و مذهبی استقبال می‌کند.»

شهردار کریستین فوکت (Christian Vogt) بر اهمیت معبد به عنوان نمادی از وحدت تأکید کرد: «این ساختمان فوق‌العاده، بخش جدایی‌ناپذیری از شهر ما است. اما به‌ویژه، این گشاده‌رویی و رواداری شما نسبت به افراد از همه ادیان و جهان‌بینی‌ها است که جامعه ما را غنی‌تر می‌کند.»

BWNS PODCASTS

In Conversation

در گفتگو:

داستان‌هایی از مراسم افتتاحیه معبد بهائی پاپوآگینه‌نو

۱۱ مرداد ۱۴۰۳

پورت مورسی، پاپوآگینه‌نو — در جدیدترین اپیزود از پادکست‌های سرویس خبری جامعه بهائی سفری داریم به مراسم افتتاحیه مشرق‌الاذکار پاپوآگینه‌نو و تجربه سه شرکت‌کننده در این مراسم تاریخی را خواهیم شنید. جولی جوکاری، از اعضای محفل روحانی ملی بهائیان پاپوآگینه‌نو، یکی از مهمانان پادکست داستان الهام‌بخشی از جوانی را نقل کرد که برای شرکت در مراسم افتتاحیه معبد از یکی از جوامع محلی دورافتاده به مدت شش روز پیاده‌روی کرد تا به پایتخت کشور پورت مورسی برسد.

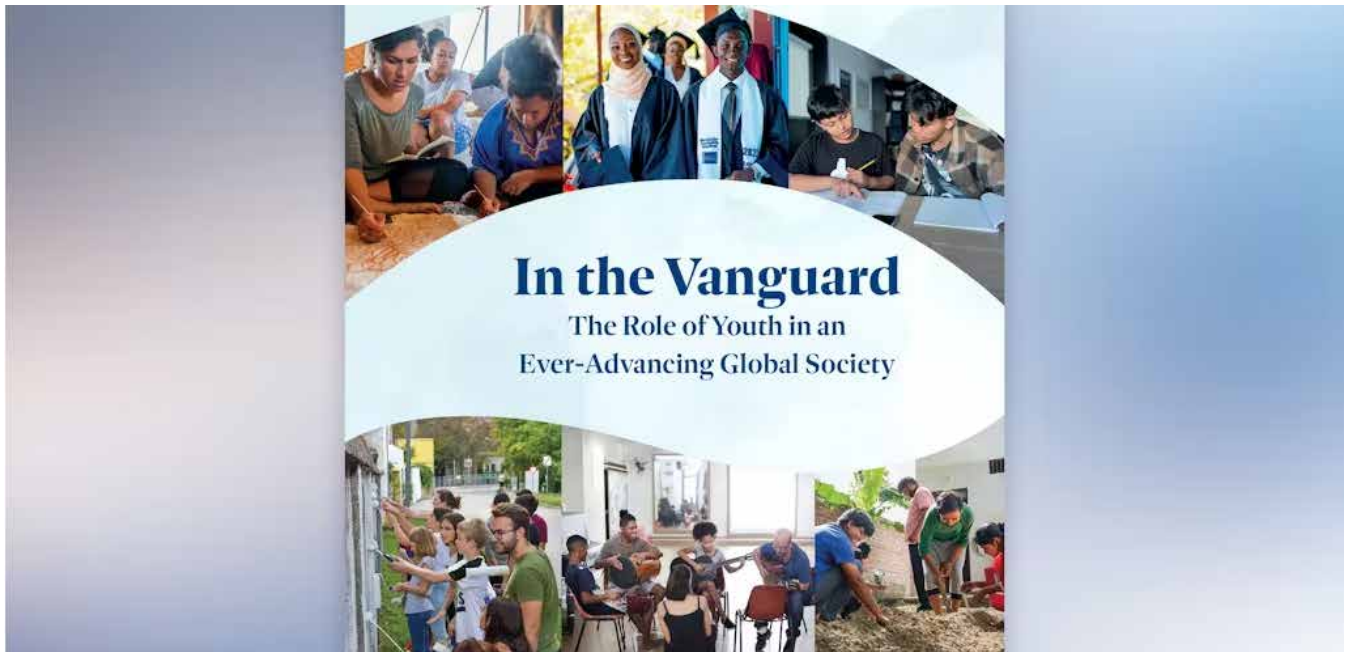
خانم جوکاری گفت: «این جوانان با دل و جان می‌خواستند که در مراسم شرکت کنند و با وجود مشکلات زیاد موفق شدند. همه آن‌ها در نهایت شادی و سرور آنجا بودند.»

امیلی کسای، که در سطح منطقه‌ای به جامعه خدمت می‌کند به تلاش‌ها و مشورت‌هایی اشاره کرد که در سطح کشور در تدارک برای مراسم افتتاحیه صورت گرفته بود. او توضیح داد که برخی از جوامع که نمی‌توانستند تمامی اعضایشان را اعزام کنند افرادی را برای حضور در مراسم به نیابت از کل جامعه انتخاب کرده بودند. خانم کسای می‌گوید: «آن‌ها این افراد را در آغوش می‌کشیدند، چشم‌هایشان را می‌بوسیدند و می‌گفتند هر چه که شما ببینید انگار ما دیده‌ایم.»

جلال میلز، از مشاورین اقیانوسیه و استرالیا در این مورد صحبت می‌کند که چه طور در دهه‌های گذشته تلاش‌های بهائیان پاپوآگینه‌نو برای پرورش جوامع صلح‌آمیز از طریق کاربست اصول روحانی مانند عدالت، یگانگی نوع انسان و برابری زنان و مردان به ایجاد معبد منجر شده است.

آقای میلز می‌گوید: «ما از این صحبت می‌کنیم که چه طور دوستان پای پیاده به مراسم افتتاح معبد بهائی آمدند. آن‌ها همیشه در حال تلاش و حرکتند. تمامی این تلاش‌ها زاده عشق است. در حالی که به این فکر می‌کنیم که این معبد چه طور بخشی از زندگی محلی می‌شود این سفر ادامه دارد.»

در انتهای پادکست خانم کسای می‌گوید: «این معبد نمادی معنوی و منحصربفرد از وحدت است و تمامی مردمان و ادیان را متحد می‌کند. این به راه و رسم و فرهنگ ما تبدیل خواهد شد.»

جامعه جهانی بهائی نیویورک:

بیانیه جدید بر نیروی تحول آفرین جوانان تاکید می‌کند

۱۸ مرداد ۱۴۰۳

مشارکت در این برنامه‌ها به جوانان کمک کرده است تا از خود در برابر برخی نیروهای محافظت کنند که طبق این بیانیه «می‌خواهند هویت آنان را بر اساس منافع شخصی دیگران دستکاری کنند. به عنوان مثال، نیروهایی که جوانان را عمدتاً به عنوان مصرف‌کنندگان برای سیر شدن، رأی‌دهندگانی برای قانع شدن یا بینندگان برای سرگرم شدن تعریف می‌کنند.»

لیلان انکونزیمانا (Liliane Nkunzimana)، یکی دیگر از نمایندگان دفتر نیویورک، توضیح داد که وقتی جوانان با کمک برنامه‌های آموزشی بهائی به بررسی عمیق مسائل مربوط به هدف اخلاقی می‌پردازند، «توانایی چشمگیری در غلبه بر مشکلات نشان می‌دهند، در دوران سخت از بدبینی و تلخی دور می‌مانند و حتی در شرایط دشوار امید و شادی خود را حفظ می‌کنند.»

خانم انکونزیمانا افزود: «این ویژگی‌ها به جوانان این امکان را می‌دهد تا تلاش‌هایشان برای تغییر اجتماعی را نه تنها برای چند سال، بلکه در طول زندگی خود دنبال کنند.»

جامعه جهانی بهائی در بیانیه خود از چند نفر که در تلاش‌های جامعه‌سازی مشارکت دارند نقل قول می‌کند: از جمله از یک جوان زامبیایی که به تأمل در مورد مفاهیم گسترده‌تر نگرش‌های اجتماعی نسبت به جوانان پرداخته، چنین نقل می‌کند: «نحوه نگاه یک جامعه به جوانان، بازتابی از خود آن جامعه است.»

«اگر جامعه چشم‌اندازی از خود نداشته باشد، حس جهت‌گیری نداشته باشد، آنگاه جوانان به عنوان تهدید، منبع جرم و امثال آن دیده می‌شوند. اما اگر در جامعه حسی از آینده، جهت‌گیری و پیشرفت وجود داشته باشد، جوانان به عنوان منابع انسانی دیده خواهند شد.»

آن‌ها به عنوان نیرویی در نظر گرفته می‌شوند که قرار است جامعه را به سمت هدف و مقصد خود حرکت دهد.»

جامعه جهانی بهائی نیویورک - بیانیه جدیدی که توسط دفتر جامعه جهانی بهائی در نیویورک منتشر شده است، نیروی بالقوه عظیم جوانان را در پیشبرد تحول اجتماعی و مشارکت در یک اجتماع جهانی در حال رشد، بررسی می‌کند.

این بیانیه با عنوان «پیشگامان: نقش جوانان در یک اجتماع جهانی در حال رشد»، خواستار بازنگری در نحوه درک و تعامل با جوانان از سوی جوامع و موسسات است. هدف از این بازنگری، ایجاد شرایطی است که به جوانان امکان شکوفایی استعدادها و توانمندی‌هایشان را بدهد.

سسلیا شرمایستر (Cecilia Schirmeister)، نماینده دفتر نیویورک جامعه جهانی بهائی، در این باره گفت: «در جوانان جهان منبع عظیمی از توانمندی‌ها برای پیشبرد تحول سازنده اجتماع نهفته است.»

خانم شرمایستر با اشاره به تجربیات حاصل از تلاش‌های جامعه سازی بهائیان در سراسر جهان افزود: «جوانان، صرف‌نظر از پیشینه یا شرایط شخصی‌شان، دارای این نیروی بالقوه هستند. تمایل به ایجاد تغییر مثبت و توانایی ارائه خدمات معنادار برای خیر عمومی، ویژگی جوانان در هر نقطه از جهان است.»

هنگامی که این نیروی بالقوه شناخته می‌شود و پرورش می‌یابد، الگوهای جدیدی از تعامل بین نسل‌ها شکل می‌گیرد و به جوانان این امکان را می‌دهد که جایگاه واقعی خود را در ادامه تلاش‌های پیشین خود پیدا کرده و به افراد جوان‌تر از خویش که در پی کمک به پیشرفت اجتماعی هستند، یاری رسانند.

این بیانیه بر چگونگی تقویت باورهای جوانان در برنامه‌های تربیت اخلاقی و معنوی بهائی، مبنی بر اینکه «جهانی صلح‌آمیز و عادلانه امکان‌پذیر است... تغییر عمیق برای بهبود اجتماع به طور آگاهانه می‌تواند پیش برده شود و ظرفیت شرافت امری ذاتی در روح انسان است» تأکید می‌کند.